

XIV.

Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was.

Niet lang daarna verhuurde Uilenspiegel zich als torenwachter bij den graaf van Anhalt. Deze was een machtig kasteelheer, die veel ridders en hovelingen te gast kreeg en groote feesten inrichtte. Hij telde echter ook verwoede vijanden, die, jaloersch op zijn macht en zijn rijkdom, reeds menigmaal beproefd hadden het slot stormenderhand in te nemen. Daarom werd Tijn als wachter in den uitkijktoren opgesteld en kreeg als taak, alarm te blazen zoodra er onraad dreigde. Het was een weinig vermoeiend postje, maar het had, als alle goede dingen, toch ook weer zijn slechten kant. Tijdens de feestelijkheden namelijk, als edellieden en soldaten zich te goed deden aan de heerlijke spijzen en in den burcht een geur hing van het fijnste gebraad, dan werd de eenzame Tijn heel dikwijls vergeten en zat hij daar, flauw van den honger, hoog in den toren te water-tanden. Ten slotte werd Uilenspiegel dat spelletje moe en op een schoonen dag, toen hij bij 't feestmaal nogmaals overgeslagen werd, greep hij zijn hoorn en blies alarm, net of de vijand in 't zicht was. De graaf liep bij het eerste signaal dadelijk van tafel weg, trok zijn wapenrusting aan,

verzamelde zijn manschappen en ijde weldra de poort uit, de vermeende aanvallers te ontmoet. Als allen den burcht uit waren, snelde Tijl naar beneden, gapte in de eetzaal eenige lekkere gebraden bouten van tafel en liep er mee naar zijn torenkamer. Daar peuzelde hij alles netjes op; en dat vorstelijk eten bracht hem in een stemming, die men al even vorstelijk mocht heeten. Minder goed was de graaf gemutst, toen hij, na lang en vruchteloos ronddoelen, naar het slot terugkeerde, zonder het spoor van een aanvaller ontdekt te hebben.

— Hela, torenwachter! riep hij Uilenspiegel toe, zijt ge gek geworden daarboven? Ge blaast alarm en er is geen vijand te bespeuren op tien mijlen in 't ronde!

— Heer, sprak de schalk, met den grootsten ernst, ik heb enkel geblazen om de proef eens te nemen, of mijn alarm dadelijk zou opgemerkt worden. Nu eerst moogt ge volkomen gerust zijn; de feiten hebben genoegzaam bewezen, dat bij het eerste hoorngeschal uw ridders en voetknechten gereed zijn om een aanval af te slaan!

— Hoor eens hier, kerel, meende de graaf, ik heb u niet aangesteld om feiten te bewijzen en nog veel minder om me voor den gek te houden. Blaas in 't vervolg zooals 't u gezegd wordt, begrepen?

Erg moeilijk om begrijpen kon Tijl dat niet vinden. Voortaan keek hij zelfs in 't geheel niet meer uit en zoo

...en blies alarm, net of de vijand in 't zicht was...

stond op zekeren dag de vijand haast voor de poort, zonder dat de torenwachter het noodig oordeelde onraad te blazen. Op het laatste nippertje verwittigd door een paar huurknechten, kon de graaf met groote moeite de aanvallers verdrijven en het kasteel voor plundering vrijwaren. Ondertusschen leunde Tijn gemoedelijk uit zijn torenvenster, alsof hij met heel dit gebeuren niets te maken had.

— Waarom hebt ge niet geblazen, vervloekte torenwachter? riep de burchtheer Uilenspiegel toe, wanneer eindelijk het gevaar geweken was.

— Omdat men mij niets gezegd had! gaf Tijn lukraak ten antwoord.

Toen vond de graaf het toch geraadzaam een anderen torenwachter te nemen en lijfde Uilenspiegel in bij zijn soldeniers. Maar een onversaagd strijder kon men Tijn moeilijk noemen.

— Hoe komt het toch, vroeg de graaf hem eens, dat ge altijd de laatste zijt als we den vijand te gemoet snellen?

— Dat is heel eenvoudig, antwoordde Tijn. Als torenwachter was ik altijd de laatste om te eten, nu wil ik ook de laatste blijven als het op vechten aankomt.

— Zulke soldaten heb ik hier niet van doen, meende de graaf en hij liet Uilenspiegel door zijn huurknechten de poort uitsmijten.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel bulde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aaneensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102